

Φωκά Ἰωάννου τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρα. ἐξ αὐτῶν πιπράσκω πρὸς τὴν μονὴν δένδρα ἑπτὰ μετὰ καὶ τῆς ὑποσκιάζουσης αὐτῶν γῆς εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε . . . δι' ὧν καὶ ὀφείλετε ὑπὲρ ἐπιτελείας καὶ παντοίου ζητήματος . . . κατὰ μάρτιον πρὸς ἡμᾶς . . . ἐν . . . τοίνυν παραδεδώκαμεν ὑμῖν τὰ τοιαῦτα ἑπτὰ δένδρα, ὡς ἂν κατέχητε αὐτὰ κ. τ. λ. εἰ δέ τις ἀφ' ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι τὰ καλῶς καὶ φανερώς ἡμῶν ἀποπραθέντα . . . ζημίᾳ ὑποκεισόμεθα ὑπέρπυρα τριάκοντα ἐξ καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' τοῦ ςφπζ' ἔτους.

Σίγγα μαρτύρων Ἰωάννου τοῦ Κοντοπούλου, Νικολάου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Μανουὴλ τοῦ Πωλέα, Ἰωάννου τοῦ ἑτέρου Κοντοπούλου, Ἰωάννου τοῦ Φωκά, Μιχαὴλ τοῦ Τρακοντινοῦ, Ἰωάννου τοῦ Κοσκινά, Μιχαὴλ τοῦ Κοσκινά.

Subscriptio solita Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXIX. 6793—1285, mense martio, ind. XIII.

Monachus Lucas Tzurulus monasterio donat olivas et campum.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Λουκά τοῦ Τζουρουλλοῦ χάριν τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, ὧν ἐπαφήκεν εἰς τὴν μονὴν †.

Ἐπειδήπερ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει κ. τ. λ. διὰ τοῦ[το] κἀγὼ Λέων ὁ Τζουρουλός, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς Λουκάς μοναχός, νόσφ' ὀνειδίη περιπεσὼν κ. τ. λ. ἐπαφήμι εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ἐνθα ἀπεκάρην τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ μέλλει ἐνσοριασθῆναι καὶ τὸ πῆλινόν μου σῶμα, δένδρα ἐλαϊκὰ τεσσαράκοντα καὶ ἕξ μετὰ καὶ τοῦ ἐκείσε χωραφίου, οἴου καὶ ὄσου ἕντος, ἄπερ ἔχω ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Καπνοῦ ἐκείνου κυροῦ Γεωργίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδταδέλφου μου, κυροῦ Νικολάου, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, δι' ὧν καὶ ὀφείλει τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Καπνοῦ κατ' ἔτος κοκκία ὀκτώ ἀνεπαυξήτως καὶ πλέον οὐδὲν, ἃ δὴ καὶ ὀφείλει κατέχειν καὶ νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτὰ πάντα τὰ δέξαντα τῇ μονῇ. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν τῶν μερῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι κ. τ. λ. ζη-

μία υποκείμεται πρὸς τὸν δημόσιον κ. π. λ. παρήσαν δὲ μάρτυρες ἐν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ ὁ τε Ἰωάννης ὁ Γαλέπης, ὁ Δρουγγάρης Γεώργιος, Κωνσταντῖνος ὁ Πατρός, Ξένος ὁ Χλωρός καὶ Νικόλαος ἀναγνώστης ὁ Νιράτης, ὑπεγράφη δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ ἴνδ. ιδ'. τοῦ ,σψ η γ' ἔτους †.

Subscriptio solita Νικολάου τοῦ Φιλοκωννηγίτου.

LXX. Sine anno, mense martio, ind. V.

Imperator monasterio confirmat possessionem praedii S. Panteleemonis et oliivarum, quae sunt in vico Panareto.

† Ἐπικυρωτικὸν πρόσταγμα χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα καὶ τοῦ εἰς αὐτὰ παντοίων πραγμάτων καὶ τῶν εἰς τὸν Φοίνικα ἐλαϊκῶν δένδρων †.

† Ὁ καθητούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς παρὰ τῆς βασιλείας μου ἀνακαινισθείσης καὶ ἐπιλεγομένης τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἔφθασε προσαρμόσαι ταύτη ἐξ ἀγορασίας δικαίας ἐν τῷ χωρίῳ Παναρέτου ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ ἐν τῇ Μανταία μετόχιον τὸν ἅγιον Παντελεήμονα, ἐκδοθὲν αὐτῷ παρὰ τοῦ κτήτορος Ἀλεξίου ἱερέως μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτοῦ, ἤγουν ἐλαϊκῶν δένδρων ἀπὸ τε κόπων αὐτοῦ ἀποκαταστάτων τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ καὶ ἀπὸ προσενέξεων φιλοχρίστων ἀνθρώπων καὶ ἑτέρων πραγμάτων, προσκυρωθέντων τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ παρὰ τοῦ ρηθέντος κτήτορος. ἐδεήθη γοῦν ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ἐδράζοντος αὐτῷ τὴν κατοχὴν τῶν ὡς δεδῆλωται προσαρμοσάντων αὐτῷ. ἡ γοῦν βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσασα τὸν παρόντα ὄρισμόν ἐπιβραβεύει αὐτῷ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, τὸ στέργον καὶ ἀπερικλόνητον ἔχειν τὰ προσόντα αὐτῷ χαρτῶα δικαιώματα ἐπὶ τοῖς ῥηθείσι καὶ κατέχεσθαι τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπεριειλημμένα, ὡς δεδῆλωται, παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἀναφαιρέτως καὶ ἀμετακινήτως καὶ μηδὲως ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν τὴν τυχοῦσαν ὄχλησιν ἀπὸ τινος τῶν ἀπάντων ἢ τῶν στρατεσομένων ἢ ἑτέρου, μηδὲ καθέλκεσθαι ταύτην εἰς πλείονα ἀπόδοσιν παρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιοῦτοις χαρτῶσι δικαιώμασι ἐγκείμενον ὅθεν καὶ ὀφείλει ἡ τοιαύτη μονή

ἔχειν ἐπὶ τοῖς ῥηθείαι δεσποτικῶν δίκαιον κατὰ τὰ προσόντα αὐτῆ χαρτῶα δικαιώματα, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τοῦτω γὰρ ἐγεγόνει αὐτῆ εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν ἔρισμός τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μὴνίμαρτίω ἰνδ. ε' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Καὶ κηρίνην βούλλαν κάτωθεν ἀκρωρημένην, μᾶλλον δὲ ἐγκεκολλημένην καὶ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου ἐνοσημασμένον, ὡς ἔθος, τῶν μεσαζόντων εἰς βασιλικαῖς ἐνοχαῖς καὶ παρακελεύσεσιν. †.

LXXI. Sine anno, mense martio, ind. III.

Imperator Ioannes Ducas Vatatzes possessiones monasterii defendi iubet.

† Πρόσταγμα διορίζον τῷ πιγκέρνη Κομνηνῷ τῷ Καντακουζηνῷ δεφευδεύειν τὴν μονὴν εἰς τὰ προσκυρωθέντα ἐλαϊκὰ δένδρα παρὰ τοῦ ἀοιδίου ἐν βασιλεῦσι καὶ ἀγίου κτήτορος αὐτῆς, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐπεὶ διηνωχλοῦντο παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης †.

† Οἰκτεῖ τῇ βασιλείᾳ μου πιγκέρνη, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, Κομνηνὴ κῆρ Ἰωάννη Καντακουζηνέ. ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος Παῦλος, ἀνήνεγκε τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ἐλαϊκὰ εἴκοσι πρὸς τοῖς ἐννέα δένδρα, ἃ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου προσεκυρώθησαν τῇ μονῇ καὶ κατέχουσι ταῦτα χρόνους ἱκανοὺς, πειρᾶται ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σμύρνης ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι καὶ διὰ τοῦτο τρυγησάντων ταῦτα τῶν μοναχῶν ἀπέστειλε νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἔτι κρατεῖ αὐτόν. διορίζεται σοι οὖν ἡ βασιλεία μου, ἵνα ἀναλάβῃ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸ ἀκέραιον τὸν τοιοῦτον καρπὸν τῶν ἐλαϊῶν καὶ ἐπιδώσεις πρὸς τοὺς μοναχοὺς, ποιήσης δὲ ἐπιφώνησιν εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ, μὴ ἄλλοτε ποτε ὀχλήσαι τὸν μητροπολίτην τὸ τῆς μονῆς μέρος ἕνεκα τῶν τοιούτων ἐλαϊκῶν δένδρων, ὡς διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας [μου] προσκυρωθέντων τῇ μονῇ. ποιήσον

οὐν ἀνυπερθέτως κατὰ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα, ὁ
καὶ ἀντίστροφον πρὸς τὴν μονὴν δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνί μαρτίῳ ἰνδ. τρίτης δι' ἐροθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXII. 6791—1291, mense februario, iud. IV.

Michael Angelus Cumpariotes monasterio donat ulivas.

† Τὸ γράμμα τῆς προσενέξεως τοῦ Κουμπα-
ριώτου Ἀγγέλου Μιχαὴλ χάριν τῶν ἀπὸ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ Μαρίας τῆς Βουζηνῆς ἀφεθέντων αὐτῷ
ἰνδιαθῆκως ἐλαϊκῶν δένδρων ἐν τῇ Μανταίᾳ. †.

Ἐγένον στρατιώτου Μιχαὴλ τοῦ Κουμπαριώτου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Μιχαὴλ Ἀγγελος ὁ Κουμπαριώτης τὸ
παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα ἤγουν προσενέξεως, ἐπεὶ καὶ
ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωσκοιδὸν σταυρὸν οἰκειο-
χειρῶς ἐποίησα· ἔφθασε δὲ ἡ γυνή μου ἐκείνη, κυρὰ Μαρία ἡ Βου-
ζηνή, χρήσασθαι τῷ τέλει τοῦ βίου, ἦτις καὶ ἐπαφῆκέ μοι διὰ γράμ-
ματος αὐτῆς ἐνώπιον ἀξιόπιστων τοπικῶν ἀρχόντων ἐκ τῆς προικὸς
αὐτῆς, ὅπερ ἂν καὶ εἶχε θέλημα· μετὰ τῶν ὄλων ἐπαφῆκέ μοι καὶ
εἰς τὴν Μανταίαν ἐξ ὄσων καὶ εἶχε δένδρων ἐλαϊκῶν τὰ τρίτα τοῦ-
των. τὴν σήμερον γοῦν ἠθέλησα ὅπως ἐπιδώσω τὸ μεριδικόν μου δι-
καιον εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, ὅπερ δὴ καὶ παραδίδωμι πρὸς
ταύτην φυγικῆς ἕνεκα σωτηρίας τῆς μακαρίτιδος γυναικὸς μου ἐκεί-
νης, κυρὰς Μαρίας, ἤγουν δένδρα ἐλαϊκὰ εἴκοσι μετὰ καὶ τῆς ἐπι-
σκιαζούσης αὐτῶν γῆς τὰ καὶ πλησίον ὄντα τῶν ἔκκαλαι δένδρων
τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ὀφείλει ἡ μονὴ ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπικρατεῖν
καὶ δεσπόζειν αὐτῶν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀσκουμένων μοναχῶν ὡς
κύριοι δεσπότες τῶν τοιούτων δένδρων. εἰ δὲ τις ἀφ' ἡμῶν τῶν με-
ρῶν ἢ τῶν προσγεγῶν ἡμῶν καὶ ἀλλοτρίων βουληθῆ ἀνατρέψαι τὰ
καλῶς καὶ φανερῶς παρ' ἡμῶν ἐκδοθέντα καὶ ἀφιερωθέντα τῇ δη-
λωθείσῃ μονῇ κ. τ. λ. ζημιωθήσεται εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον
ὡς ἀθετητῆς τῆς γεγονούσης ἡμῶν πράξεως ὑπέμπορα λίτραν μίαν

κ. τ. λ. μηνί φεβρουαρίῳ ἰνδ. τετάρτης τοῦ ςφϛ ἐν-
νάτου ἔτους ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων †.

Subscriptio solita Nicolai τοῦ Φιλοκωνηγίτου.

LXXIII. Sine anno, mense februario, ind. XI.

Testimonium Barnabae Planitae de quibusdam olivis.

† Ἐγγράφος μαρτυρία τοῦ μοναχοῦ Βαρνάβα τοῦ Πλανίτου περὶ τῶν ὀπισθεν τοῦ ὁσπητίου ἐλαϊκῶν δένδρων τῶν εἰς τὸν Πλάνον †.

† Καθὼ Βαρνάβας ὁ Πλανίτης μαρτυρῶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ οὐ λέγω μάρτυς μου ὁ αὐτὸς θεὸς διὰ τρόπον τινὰ κακόσχολον, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ὅτι τὰ ἐλαϊκὰ δένδρα τὰ ὀπισθεν τοῦ ὁσπητίου, ἀριθμῶ ὄντα εἴκοσι τρία, οὐκ ἦσαν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου σίχου, ἀλλ' ἐκεῖνος κατεφότευσε ταῦτα ὁ μοναχὸς Πλανίτης Γαβριήλ, ὁ γάμβρός τῆς Πυρινοῦς, καὶ κατεφότευσε τὰ τοιαῦτα δένδρα λόγῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσά μου μαρτυρία μηνί φεβρουαρίῳ ἰνδ. ια' †.

LXXIV. Sine anno, 9 februarii, ind. II.

Manuel Ducas monasterio donat campos.

† Γράμμα χαριστικὸν χάριν τῶν χωραφίων, ὧν κατεδουράστευον οἱ πάροικοι τοῦ Δούκα κυροῦ Μανουήλ γεγονὸς παρ' αὐτοῦ †.

† Κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅπερ ἐστὶ σάββατον θ' τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης δευτέρας ἰνδ., ἀποχαρίζομαι πρὸς τὸν καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσης, κῆρ Κάλλιστον, τὰ χωράφια, ἅπερ ἐφθάσαν καὶ κατεκράτησαν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου κτήματος ἄνευ ὧν ἔχουσι χωραφίων κατεσπαρμένων οἱ πάροικοι μου, τὰ δὲ ἕτερα, ὅσα κρατοῦσιν ἄρτίως οἱ μοναχοὶ καὶ ἔχουσιν αὐτὰ καὶ κατεσπαρμένα, ὀφείλουσιν ἵνα ἐπικρατῶνται καὶ νέμονται ὡς καὶ πρότερον παρὰ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς μοναχῶν ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασείστως τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος μου γράμματος. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ

μονῆ καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα γραφή εἰς ἀσφάλειαν μηνί καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ δοβλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως, Μανουὴλ ὁ Δούκας †.

LXXV. Sine anno, mense iunio, ind. IV.

Imperator monasterio donat campos.

† Τὰ τοῦ μετοχίου τῶν Παλατίων χαρτῶα δι-
καιώματα, ἅτινα δὴ καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῶν ὠδε.
Πρόσταγμα δωρεαστικὸν περὶ τῆς δωρηθείσης εἰς
τὸ βασιλικὸν ζευγηλατεῖον τὸν Κούκουλον γῆς
ζευγαρίων δύο †.

† Ἡ βασιλεία μου δωρεῖται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως τῷ
μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων γῆν ζευγαρίων δύο εἰς τὸ
ζευγηλατεῖον τῆς βασιλείας μου τὸν Κούκουλον, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλει ὁ
ἐπικρατῶν τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον τῆς βασιλείας μου παραδοῦναι
τῷ μέρει τῆς μονῆς τὴν τοιαύτην γῆν, ὡς ἂν κατέχη ταύτην καὶ ἐρ-
γάζηται καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς εἰσοδιάζῃ εἰσοδὸν εἰς συγκρότησιν τῶν ἐν
τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων μοναχῶν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει εἰς
ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν ὄρισμός τῆς βασιλείας μου †.

† Εἶχε τὸ μηνί ἰουνίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμ-
μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXVI. Sine anno, mense iulio, ind. IV.

Descriptio duorum camporum.

† Ὁ γεγονὸς ἔγγραφος περιορισμὸς διὰ γρα-
φῆς τοῦ ἐπικρατοῦντος τὸ βασιλικὸν ζευγηλα-
τεῖον Στεφάνου τοῦ Καλοκυροῦ χάριν τῆς δωρη-
θείσης ἐκείσε τῇ μονῇ δύο ζευγαρίων γῆς †.

† Ἐκεῖ θεῖος καὶ βασιλικὸς προσκυνητὸς [ὄρισμός] κατεπέμφθη
τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος
τῆς Λεμβιωτίσης, ὅστις καὶ ἐγράφη ἀνωθεν, κατὰ γοῦν τὴν περιλη-
φιν τοῦ τοιοῦτου θείου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ ἠμφάνισαν

ἡμῖν καὶ γραφὴν κυροῦ Στεφάνου τοῦ Καλοπυροῦ τάδε κατὰ ῥῆμα διοριζομένην· ἡμέτερε ἄνθρωπε Βασιλεῖ παλατοφύλαξ, καὶ σὺ, Μονόμαχε, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες βασιλικὸς ὄρισμός κατεπέμφθη πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ἐπιδώσωμεν τὴν ζευγαρίων ὁδὸν, καὶ ἰδοὺ γράψω ὑμῖν, ἵνα ἐπάρητε τὸν Παπαδόπουλον ἀπὸ τοῦ Κουκοῦλου καὶ τὸν σύντεκνόν μου, τὸν κῆρ Κωνσταντῖνον, καὶ τὸν νομικόν, καὶ χωρίσητε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς βασιλικῆς, ἣν οἴδατε ὑμεῖς, καὶ ἐπιδώσετε πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων μετὰ περιόρου καὶ ἀσφαλείας, καὶ ἐξάπαντος ποιήσατε τοῦτο, ἐπάρατε δὲ καὶ τὸν Μαυρόραχον ὡς εἰδήμονα. φυλαχθεῖητε. εἶχε δὲ καὶ ὑπογραφὴν. † Ὁ δοῦλος τοῦ βασιλέως Στέφανος ὁ Καλοπυρός †.

Τοῖνον καὶ κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ τε θεοῦ καὶ βασιλικοῦ προσκονητοῦ ὀρισμοῦ καὶ τὴν εἴωσιν τῆς γραφῆς κυροῦ Στεφάνου τοῦ Καλοπυροῦ ἀπῆλθομεν ὅτε Βασιλεῖος ὁ παλατοφύλαξ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ὀρισθέντες καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐμελλον περιορίσασθαι, καὶ περιωρίσαμεν οὕτως· ἠρέξαμεθα ἀπὸ τοῦ καταλόματος τοῦ Ἀριστηνοῦ ἤγουν ἀπὸ τοῦ πλησιάζοντος αὐτὸ λάκκου συνενωμένον, κρατοῦντος τὴν ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν ἐν τῷ Σαρρακηνικῷ, ἐώντος δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς Κρατερῆς, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, κλίνοντος ὀλίγον πρὸς δυσμὰς καὶ καταντοῦντος εἰς τὸ παλαιοευκτήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, εἰς δ' ἵσταται καὶ λίθος μαῦρος, κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα πρὸς ὀλίγον καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὴν στήλην τὴν σταθεῖσαν παρ' ἡμῶν, ἤγουν ἄσπρη πέτρα, ἐώντος δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς Κρατερῆς, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, εἶθ' οὕτως ἀνακλίνοντος πρὸς ἄρκτον τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν ἑτέραν στήλην τὴν σταθεῖσαν παρ' ἡμῶν τὴν μαύρην, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, δεξιὰ τὰ δίκαια τῆς Κρατερῆς, κλίνει δὲ πρὸς δυσμὰς εἰς τὰ χωράφια τοῦ Μαυροράχου, εἰς δ' ἐστήσαμεν καὶ μαύρην στήλην τετράγωνον, ἀριστερὰ τὸ περιοριζόμενον, δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Μαυροράχου, καὶ οὕτως κλίνει πρὸς ἄρκτον, κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα καὶ ἀκουμβίζοντος μέσον τοῦ τοιοῦτου ἀέρος, εἰς δ' ἐστάθη παρ' ἡμῶν καὶ στήλη ἄσπρη, συνεπαγόμενον τὸν τοιοῦτον ἀέρα, ἀκουμβίζοντος εἰς τὰ χωράφια τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίτου, κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβούνη, εἰς δ' ἐστήσαμεν στήλην μαύρην, ἐώντος ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ δίκαια τοῦ Λεβούνη,

κρατοῦντος τὸν αὐτὸν ἀέρα πρὸς ὀλίγον καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὴν στήλην τὴν βασιλικὴν, τὸν μαῦρον κίονα, συναπαγόμενον τὸν τοιοῦτον ἀέρα καὶ ἀκουμβίζοντος εἰς τὸν καταμὸν τὸν Ἑρμον, εἶθ' οὕτως ἀνακλίνοντος πρὸς ἀνατολὰς, κρατοῦντος τοῦ μονοπάτου τὸ ἀπαγόμενον εἰς τὸ κατάλοιμα τοῦ Ἀριστηνοῦ, ἐνθα καὶ ἠρξάμεθα. τῆς γοῦν τοιαύτης γῆς τῆς δι' ὀρισμοῦ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου θωρηθείσης ἐπὶ τοιαύτῃ μονῇ περιορίσθη παρ' ἡμῶν, ἦγουν τοῦ παλατοφύλακος Βασιλείου τοῦ Παπαδοπούλου Μιχαήλ, τοῦ Καλοστρατήγου Κωνσταντίνου καὶ τοῦ πρωτοπαπᾶ Μιχαήλ τοῦ Μοσχηνοῦ, καὶ ἀποκατεστήσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τελείᾳ ἀποκαταστάσει. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγέρονει καὶ ὁ παρῶν περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδ. δ'. †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἐνορίας Λέμβης καὶ Κουκούλου καὶ πρωτοπαπᾶς Μιχαήλ ὁ Μοσχηνὸς τὸν παρόντα περιορισμὸν γράφας ὑπέγραψα †.

† Εἶχε καὶ ὀπισθεν ταῦτα· μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἡ', ἡμέρᾳ δ' ἰνδ. ε' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, τοῦ τε πρωτοφάλτου, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Σαμουήλ, τοῦ πρωτεκδίκου, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Καθαροῦ, τοῦ ἱερέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Σκορτζιδῆ καὶ ἑτέρων †.

† Ὁ παρῶν περιορισμὸς τῶν ἐντὸς δηλουμένων χωραφίων προσκομισθεὶς ἡμῖν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, κυροῦ Γερασίμου, σωζομένου τοῦ ἀζημίου τῆς καθ' ἡμᾶς μητροπόλεως εἰς τὰ ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου διαφέροντα αὐτῇ χωράφια ἐπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν κατ' ἐντεῶν τοῦ βῆθέντος καθηγουμένου εἰς πλείονα ἀσφάλειαν μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ μητροολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

LXXVII. Sine anno, mense maio, ind. VII.

Imperatoris praeceptum de dono, quod fecit monasterio in loco dicto Cuculo.

† Πρόσταγμα δωρεαστικόν χάριν τῶν εἰς τὰ Παλάτια, ἤγαθον τοῦ ἐκείσε ναοῦ, τῶν οἰκημάτων, τοῦ περιβολίου, τοῦ λουτροῦ καὶ τῶν προσκαθημένων ξένων †.

† Ἐπεὶ ἐφθασεν ἡ βασιλεία μου δωρησασθαι τῇ μονῇ τῶν Λέμβων τὴν εἰς τὰ κατὰ τὸν Κούκουλον Παλάτια γῆν, εὐδοκεῖ ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παροῦσης προσταξέως, ἐπικρατεῖν καὶ τὰ ἐκείσε παλάτια ὄντα καὶ περιποιεῖσθαι ταῦτα καὶ ἔχειν ἱερέα εἰς τὸ ἱεροῦργεῖν ἐν τῷ ἐκείσε ὄντι ναῷ, διορίζεται δὲ ἡ βασιλεία μου κατέχειν τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ τὸ ἐκείσε ὄν λουτρόν καὶ τὸ περιβόλιον καὶ τοὺς ἐκείσε προσκαθημένους ξένους ἐλευθέρους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους καὶ τὴν ἐκ τούτων συνεισφορὰν ἀποκερδαίνειν ἐπεὶ δὲ, ὡς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου, ἐφθασάν τινες τῶν ἐκείσε πλησιαζόντων κατασπεῖραι τινα χωράφια ἀπὸ τῶν δωρηθέντων τῇ μονῇ, διορίζεται ἡ βασιλεία μου ἀναλαβέσθαι τὸ μέρος τῆς μονῆς ἐξ αὐτῶν τὴν ἀνήκουσαν μορτὴν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς μονῆς καὶ ἡ παροῦσα τῆς βασιλείας μου προσταξίς †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματῷ ἰνδικτικῶνος ἐβδόμης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κάτωθεν σεσημειωμένον ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσι τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

LXXVIII. Sine anno, mense februario.

Imperator possessiones monasterio restitui iubet.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον περὶ τῶν ἑκκαταε διαφερόντων τῇ μονῇ πραγμάτων καὶ διορίζον τῷ σεβαστῷ Καδιανῷ, ἵνα ἐπισυνάξῃ ταῦτα, ἀφ' ὧν εὐρεθεῖεν καθαρπαγῆναι ἀπὸ τῆς ἐναντιότητος τοῦ καιροῦ, ἐπεὶ καὶ περιεκτικόν ἐστίν †.

† Ἐπεὶ, ὡς ἀνηνέχθη τῇ βασιλείᾳ μου, τὰ διαφέροντα τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσσης οἰαθήτινα

κτήματα ἐφθασαν καθαρχαγῆναι παρά τῶν δια τὴν τοιαύτην μονὴν ἀμαυρωθῆναι ὑπὸ τῆς καιρικῆς ἐναντιότητος καὶ μηδὲ μοναχοῦ σχεδὸν εὐπορεῖν, ὥστε τὸν ἐν αὐτῇ θεῖον ναὸν ὑπηρετεῖν, ἢ βασιλεία μου τῆς ταύτης οὐστάσεως κηδομένη καὶ τῆς εἰς τὸ πρότερον ταύτης ἀποκαταστάσεως φρονεῖζουσα διορίζεται σοι, τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ, κυρῷ Μιχαὴλ τῷ Καδιανῷ, ἀναφηλαφῆσαι τὰ ταύτη διαφέροντα κτήματα καὶ μετὰ τὴν τῆς ἀληθείας διάγνωσιν ἀποσπᾶσαι ταῦτα ἀπὸ τῆς τῶν κατεχόντων χειρὸς, κἂν εἴ τινες ἄρα καὶ ὄσοι, καὶ ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν, εἴτε χωράφια καὶ ὑπάμπελα τοπία εἰεν, εἴτε ἐλαϊκὰ δένδρα καὶ ἄλλοια, εἴτε καὶ μύλωνες, ὥστε κατέχειν ταῦτα τοῦς μοναχοῦς καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν πᾶσαν καὶ παντοίαν πρόσοδον εἰσοδιάζειν καὶ ἀποφέρεισθαι εἰς τε οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς ζωάρκειαν αὐτῶν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ ταῦτα ἀδίκως κατέχοντες οὐκ ὑπείλουσιν ὄλως ἀπειθῆσαι εἰς τὸ ἀπολῦσαι αὐτὰ, ἀλλ' εὐγνωμόνως ταῦτα πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλεται τὴν τῆς βασιλείας μου ἡγήνην ἐπισπᾶσασθαι †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιδ' δι' ἐρυθρῶν γραμμᾶτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LXXIX. 6742—1234, mensibus martio et maio, ind. VII.

Imperator Ioannes Ducaas Vatatzes monasterio campum donat.

† Πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῆς δωρηθείσης τῇ μονῇ ἐτέρας γῆς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Κούκουλον δημοσιακῆς γῆς ἐτέρων ζεογαρίων ἕξ †.

Δωρεῖται ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρουσίας προσταξέως τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Κούκουλον δημοσιακῆς γῆς τῆς ποτὲ ὑποκειμένης τῷ ἐκείσε ὄντι ζεογηλατείῳ τῆς βασιλείας μου γῆν ἕξ ζεογαρίων, καὶ διορίζεται παραδοθῆναι ταύτην αὐτῇ παρά τοῦ περιποθῆτου συγγάμβρου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δούκα τῶν Θρακησίων τοῦ Κορτεῖκη, ἄνευ παραδοτικίου, ἐπέκεινα ἧς ἔχει αὐτὴ εἰς τὸν Κούκουλον γῆς, καθὼς καὶ μεθ' οἷας περιοχῆς καὶ διακρατήσεως τὸ τοῦ δημοσίου μέρος ταύτην προκατεῖχεν, ὡς ἂν καὶ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς κατέχη ταύτην καὶ νέμηται καὶ δι' οἰκείων ζεογαρίων ἐργάζεται καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποφέρειται πρόσοδον.

ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει αὐτῇ καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισ-
μός τ. Ἔϊχε τὸ μὲν ἐν μαρείῳ ἐνδικτιῶνος ἐβδόμη
δι' ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρός τ.

† Ὁ πανοσιώτατος καθητούμενος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μο-
νῆς τῶν Λέμβων καὶ ἡγιασμένος ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Παῦλος, θεῖον
καὶ βασιλικὸν προσκυνητὸν ὄρισμόν ἡμῖν ἀνεχείρισε, τὸν καὶ ἀνωθεν
κατεστρωμένον, ὡσαύτως προέκομισεν ἡμῖν καὶ γραφὴν ἐνυπόγραφον
τοῦ περιπόθητου ἀδταδέλφου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου
καὶ βασιλέως, τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κοροῦ Δημητρίου τοῦ
Τορνίκη, οὕτω διαλαμβάνουσαν· πανσέβαστε, σεβαστέ προκαθήμενε
τοῦ κάστρου Σμύρνης καὶ ἡγαπημένε μοι σὺντροφε, κῆρ Ἰωάννη
Ἀλωπεκέ, ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς ἐδω-
ρήσατο δι' ὄρισμοῦ τῆς ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας τῇ σεβασμίᾳ μονῇ
τῶν Λέμβων ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Κούκουλον γῆς τῶν Παλάτων γῆν ζευ-
γαρίων εἰς, καὶ γράφομέν σοι ἐξ ὄρισμοῦ βασιλικοῦ, ὡς ἂν ἀπέλθῃς
σὺ ἐκείσε καὶ μετακαλέσῃ τοὺς κρείττονας τῶν Κουκουλαϊτῶν, τῶν
ἐχόντων εἰδημονίαν εἰς τὴν τοιαύτην γῆν, καὶ παραδώσεις τῷ μέρει
τῆς τοιαύτης μονῆς τῶν εἰς ζευγαρίων τὴν γῆν δι' ἐγγράφου παρα-
δόσεώς σου κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ τοιούτου θείου καὶ βασιλικοῦ
προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ. καὶ ποιήσον οὕτως ἐξάπαντος. πολυχρονηθείης.
μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ'. ἡ ὑπόγραφῃ ὁ Τορνίκη. κατὰ γοῦν τὴν περι-
ληψιν τοῦ τοιούτου θείου βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ καὶ τὴν
περὶ τῆς τοιαύτης παραδόσεως γραφὴν τοῦ περιπόθητου ἀδταδέλφου
τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως, τοῦ πανευγε-
νεστάτου Κομνηνοῦ, διὰ τὸ ἀσχολούμενον εἶναι τὸν περιπόθητον σύγ-
γαμβρον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως, δοῦκα
τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Ἰωάννην Δούκα τὸν Κουρτίκην, εἰς
βασιλικὰς δουλείας, ἀπῆλθον εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου με-
τακαλεσάμενος καὶ τοὺς κρείττονας οἰκοδεσπότης τοῦ Κουκούλου, τὸν
τε Παπαδόπουλον κύριον Μιχαήλ, τὸν Μάσχαν τὸν καὶ δέκαρχον κῆ-
ριν Θεόδωρον, τὸν κῆρ Πόθον τὸν Στραγαλᾶν καὶ ἀπὸ τῶν οἰκούν-
των εἰς τὰ Πάλατα τὸν Κρητικὸν Βασίλειον, Νικόλαον τὸν Μονομά-
χον καὶ Ἰωάννην, τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνεθεωρήταμεν ἐνώπιον
πάντων τὴν νεμόμενην γῆν δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἥστινος ὁ περι-

ριζμός. ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λάκκου τοῦ λεγομένου τοῦ Ἄριστηνοῦ, εἰς ὃν καὶ ὁρόμος βασιλικὸς κατερχόμενος ἀπὸ τῆς Φωκαίας πλησίον τοῦ καταλύματος τοῦ Πειρῆτζη, κρατῶν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγοῦσης μέχρι καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἐρμιωνος καὶ ἐπιλεγόμενου ὁ Πόρος τοῦ Κλήματος, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ χωράφια τὰ προπαραδοθέντα τῇ ῥηθείσῃ μονῇ δι' ἑτέρου θείου καὶ βασιλικῆς προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ, εἶτα κλίνει πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὸν ὄχθον τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Παλαιοῦ Πόρου τοῦ ἀπερχόμενου εἰς τὸν Κούκουλον, εἶτα ἀνέρχεται πρὸς ἀνατολάς, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν, καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸν λάκκον τοῦ Ἄριστηνοῦ, ἔνθα καὶ ἤρξατο, ἀριστερὰ τὰ περιοριζόμενα, δεξιὰ τὰ χωράφια τῶν Σμυρναίων. ἕτερα χωράφια τοῦ Ἀσάνη καὶ τοῦ Μαυροπόδου ἐπιλεγόμενα, ὠντινων καὶ ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λάκκου τοῦ Ὠρείου, κρατῶν τὴν παλαιὰν ὁδὸν τὴν ἐπιλεγομένην τὸ Ἀλυκοβάσταγον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τοῦ Ἀρταβάσδου, εἶτα κατ' ἰσότητά ὀλίγον τι καὶ ἀποδιδοῖ εἰς πέτραν μαύρην, ἣτις ἐτέθη πρότερον περιοριζομένων τῶν τοιοῦτων χωραφίων καθ' ὅρισμόν βασιλικόν παρὰ τοῦ Χούμνου ἐκείνου κυροῦ Νικηφόρου καὶ τοῦ εὐνούχου κυροῦ Στεφάνου, εἶτα κρατῶν τὸν αὐτὸν Ἀλυκοβάσταγον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῶν Σμυρναίων, καὶ ἀκουμβίζει εἰς ἑτέραν στήλην πέτραν μαύρην τὴν τεθεισαν καὶ ταύτην παρὰ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπαγοῦσης εἰς τὸν Κούκουλον, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῶν ἐποίκων τῆς Πέτρας καὶ τῶν συμπαροίκων αὐτῶν, εἶτα κλίνει πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ Κουκούλου, καὶ καταντᾷ εἰς τὴν παλαιὰν ὁδὸν τῶν Ἀλυκῶν τὴν κατερχομένην ἀπὸ τοῦ πύργου, ἔων δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τῆς Κυριαληθινῆς, εἰς ἃ ἴστανται καὶ βρουλέαι, εἶτα κλίνει πρὸς βορρᾶν, κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τὸν αὐτὸν Ἀλυκοβάσταγον μέχρι τῆς ἀμυγδαλίνης πέτρας τῆς τεθείσης παρὰ τοῦ ἐξωτρόχου ὄντος, καὶ αὐτοῦ καθ' ὃν καιρὸν περιορίζοντο καθ' ὅρισμόν προσκυνητῶν τὰ τοιαῦτα χωράφια, εἰς ἃ καὶ στρατά ἢ ἀνερχομένη εἰς τὸν πύργον, εἶτα κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸν λάκκον τοῦ Ὠρείου, ἔνθα καὶ ἤρξατο, ἔων δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ χωράφια τοῦ Τζιβρόλλη. ἕτερα χωράφια τὰ γύρωθεν τῶν Παλατίων καὶ πλησίον

διακείμενα, ὧντινων καὶ ὁ περιορισμὸς ἔχει οὕτως· ἀρχεται ἀπὸ
 τῆς ὁδοῦ τῆς ἀνερχομένης ἀπὸ τοῦ πόργου, κρατῶν τὸν ὄρον τοῦ
 ξηροβάκος τὸ[ν] ἀνερχόμενον εἰς τὸ Ἄβαδόν, εἰὼν δεξιὰ τὰ περιοριζό-
 μενα, ἀριστερὰ τὰ δίκαια τῆς μονῆς τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τῆς ἐν
 τῇ Σμύρνῃ διακειμένης καὶ ἐπιλεγόμενης τοῦ Καμελαυκά, κρατῶν
 τὴν αὐτὴν στρατὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ καταντᾷ εἰς τὴν ἑτέραν στρα-
 τὴν τὴν βασιλικὴν τὴν ἀπαγοῦσαν εἰς τὴν Σμύρνην, εἰὼν δεξιὰ τὰ
 περιοριζόμενα, ἀριστερὰ πρὸς ἀνατολὴν τὸ πετροβούνιν, κρατῶν τὴν
 αὐτὴν στρατὴν καὶ καταντᾷ μέχρι καὶ τοῦ βόακος τοῦ ἀνερχομένου
 ἀπὸ τῆς Ἁγίας, εἶτα γαμματίζει κρατῶν τὸ βυάκιον, ὅπερ κατέρ-
 χεται, ὡς δεδήλωται, ἀπὸ τῆς Ἁγίας, καὶ καταντᾷ μέχρι καὶ τῆς
 στρατῆς τῆς ἀπαγοῦσης εἰς τὸν Κούκουλον, εἶτα καταντᾷ μέχρι καὶ
 τοῦ λάκκου τοῦ Λιβὰδ . . . , κρατῶν τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει
 μέχρι καὶ τοῦ περιόρου, ὃς περιωρίσθη παρὰ τοῦ εἰρημένου ἐκείνου
 κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Χούμνου καὶ τοῦ κυροῦ Στεφάνου καὶ αὐτῶν
 τῶν ἐποίκων τῶν Κουκουλαϊτῶν, εἶτα κρατῶν τὸ μέρος τὸ δυτικόν,
 καὶ καταντᾷ, ἐνθα καὶ ἤρξατο, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, ἀριστερὰ τὰ
 δίκαια τῶν Μουρμούντων, κατὰ γοῦν τὴν περιληψὶν τοῦ βασιλικοῦ
 προσκονητοῦ ἔρισμοῦ καὶ τῆς ἀκολούθως γραφῆς τοῦ περιποθήτου
 ἀδελφῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως,
 τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη, παρα-
 δεδώκαμεν τὴν τοιαύτην ἄπασαν γῆν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης ἁγίας
 μονῆς τῶν Λέμβων, τὴν καὶ πεποσωμένην εἰς ποσότητα ζευγαρίων ἕξ,
 ἀφ' ὧν κατελογίσθη ὑπεργὸς ζευγαρίων πέντε καὶ ἡ ἑτέρα ζευγαρίου
 ἑνὸς, νομαδιαία τε καὶ λιβαδιαία, ὡς ὁμοῦ διὰ πάντων, ὡς δεδήλω-
 ται, γῆ ζευγαρίων ἕξ, ὡς μὴ οὐσης ἐκείσε ἑτέρας γῆς δημοσιακῆς,
 ὥστε κατέχειν τὴν τοιαύτην ἄπασαν γῆν τῷ μέρει τῆς ῥηθείσης μο-
 νῆς, ὥστε δι' οἰκείων ζευγαρίων κατακάμνεσθαι ταύτην πρὸς ζωάρ-
 κειαν τῶν εἰς ταύτην ἀσκουμένων μοναχῶν, καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῇ λι-
 βαδιαίᾳ νέμνεσθαι τὰ ταύτης ὅποιαδήποτε ζῶα, ὡς ἂν ἐκτενέστερον
 ὑπερέδχωνται τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως
 ἅπαντες οἱ ἀσκούμενοι μοναχοὶ εἰς τὴν διαληφθεῖσαν πολλακίς μονὴν
 οσβαομίαν, ἁγίαν, βασιλικὴν, ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει πρὸς τὸ ἔλ-
 λος μέρος τῆς τοιαύτης ἁγίας μονῆς ἡ παροῦσα παράδοσις καὶ ἀποκατά-
 στασις τοῦ παρόντος περιορισμοῦ ἡμῶν, ὡς δεδήλωται ἠνωθέν. τῶν ἕξ

ζευγαρίων ἢ τῆ δια πάντων, ἕπεργός τε καὶ νομαδιαία. μηνὶ ματίφ
ινδ. ἐβδόμης τοῦ σφμβ' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίω καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθ-
θέντου καὶ βασιλέως, πρακαθήμενος Σμόρνης καὶ
παραδότης τῶν ἐντός τετραμμένων χωραφίων,
Ἰωάννης σεβαστός ὁ Ἀλωπός †.

LXXX. 6773—1265, mense aprili, ind. VIII.

Nicolaus et Xenus Dermatatae monasterio donant campos.

† Τὸ δωρεαστικὸν ἔγγραφο τοῦ Δερματᾶ Νι-
κόλαου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν χωραφίων τῆς
Τραχευῆς †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Δερματᾶ καὶ Ξένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Νικόλαος ὁ Δερματᾶς καὶ Ξένος ὁ υἱὸς
αὐτοῦ κ. τ. λ. μετὰ τὴν τοῦ δλου ἔφρους ἀνάγνωσιν τὴν παροῦσαν
ἔγγραφο καὶ ἐνοπόγραφο ἀπεντέθην καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κ. τ. λ. ἐκ-
δοσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν κ. τ. λ. μονὴν τῆς ὑπερ-
ἀγνου θεομήτορος τῆς Δεσβιωτίσσης κ. τ. λ., καθὼς δηλώσειεν τὸ
ἔφος· καὶ γὰρ τὸ ἐκ δεσποτικοῦ καὶ κληρονομικοῦ μέρους διαφέρον
ἡμῖν χωράφιον τῆς Τραχευῆς τὸ κατώδρομον, ἐκ δὲ τῆς ἀνωθεν
ὁδοῦ τῆς ἀπαγοῦσης ἐν τῷ Κουκούλῳ ἔχων πλησιαστὴν Κωνσταντίνου
τὸν Ἀποστόλην, ἐκ δὲ μέρους βορείου καὶ ἐξ ἀνατολῆς τὸν αὐτὸν
Ἀποστόλην, ἐκ δὲ νοτίου μέρους ἦτοι συνποδώσεως τὸ χωράφιον τοῦ
Κολελοῦ, τὸ δὲ δοθὲν παρ' ἡμῶν χωράφιον εἰς τὴν δηλωθεῖσαν βα-
σιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ἔστι στρέμματα ἕξ, ἐκ δὲ μέρους δυτικοῦ
τὴν ἀπάγουσαν ὁδὸν εἰς τὰ βιβάρια. τὸ δὲ τοιοῦτον χωράφιον ἔστιν
ἐν τῷ μέρει αὐτῶν τῶν πλησιαστῶν ἐκ νοτίου καὶ βορείου, ἔστι
στρέμματα δύο ἡμισυ. χωράφιον ἕτερον λεγόμενον ἢ Βαμβάκη ὡσεὶ
στρέμματα πέντε, ἔχων πλησιαστὴν ἐκ βορείου μέρους ἦτοι τῆς προρ-
ρηθείσης ἀνωθεν ὁδοῦ Ξένου τὸν Γουνάριν τὸν ἔχοντα τὴν εἰκησιν
ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ, εἰς τὸν τροφὸν δὲ τοῦ τοιοῦτον χω-
ραφίου ἔχων βρούλλας οὐκ ὀλίγας καὶ ἀλμοτόπιν οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ
αὐτῇ ἠροθεσίᾳ. περὶ δὲ τοῦ ὄρου τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους οὐκ ἔχουσι
τινὰ, εἰ μὴ τὴν λάμπην μόνην καὶ συγκαταβαινόμενον τὸ τοιοῦτον
ἀστάχον ἀποδίδοι εἰς τὸ χωράφιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Σιλλεῶ-

του, εἰς δ' εἰσὶ καὶ βροῦλλαι ἀνερχομένου δὲ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου
 ἦγον τοῦ περιορισμοῦ εἰραμεν καὶ χωράφιον ἐξώθεν τοῦ δωρεαστικοῦ,
 ὡσεὶ στρέμματα ἐξ ἡμῶν καὶ ἀναβαινομένου τοῦ τοιοῦτου χωραφίου
 οἴου καὶ ὄσου ὄντος, ἔχοντος καὶ ἀλμοτόπιν καὶ ἀλοκοτόπιν, ὅπερ
 χωράφιον ἀποδίδοι, ἐνθα καὶ ἐστηλώθη, ἐν δὲ τῇ αὐτῇ στήλῃ εἰσὶ
 καὶ ὄξωχάρι, μετὰ τούτου δὲ ἐκ θρασίου μέρους τοὺς αὐτοὺς κλη-
 ρονόμοις, οὖν τῷ παρόντι δὲ δωρεαστικῷ χωραφίῳ ἐπεδόθη καὶ τὸ
 ἕτερον χωράφιον ἕως στρέμματα ἐξ εἰς ὑπέρορον ἐν. βουληθέντες
 οὖν αὐτοῦ ἐκποιήσασθαι τὴν δωρεαστικὴν τούτου φήμην διεφημίσα-
 μεν, ὡς δὲ ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη ἐφθάσε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν ἀσ-
 κορημένων μοναχῶν ἐπὶ τῇ προδηλωθείσῃ μονῇ τῆς ὑπεράγνου θεο-
 τόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, ἠδελήσατε ἐκδοθῆναι αὐτὰ πρὸς ὑμᾶς δι'
 ὑπηρεσίαν τῆς τοιαύτης ἀγίας μονῆς. ταῦτα πάντα θεοῦ προμηθεῖα
 καὶ χάριτι ἐξ οικείων μου καταβαλὼν καὶ ἀναλωμάτων, ἵνα δὲ κατέχῃ
 ταῦτα ἢ αὐτῇ μονῇ ἀκαινοτομήτως καὶ ἀδιασείστως, μὴ παρὰ τινος
 τὸ σύνολον ἐμποδιζομένη ἢ ἐνοχλουμένη, μήτε παρὰ τινος τῶν χωρι-
 τῶν, μήτε μὴν παρὰ τῶν τὰς δημοσιακὰς δουλείας μετερχομένων. εἰς
 θεὸν γὰρ εὐορκεῖ καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦ μὴ ἔχειν ἐπ' ἐξουσίας
 χεῖρα ἐπιβαλεῖν ἢ εὐλόγως ἢ ἀλόγως ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἡμετέρα δωρεᾷ,
 ὡς παρ' ἐμοῦ πιστεῖ καλῇ δωρηθεῖσα, ἀλλὰ μένειν ὀφείλει εἰς τοὺς
 ἐξῆς καὶ διηνεκεῖς χρόνους ἢ μονῇ ἀβλαβῆς πάντῃ καὶ ἀνενόχλητος, καὶ
 οὐκ ὀφείλει τις τῶν ἀπάντων μέμφιν ἐπάξει τῇ παρούσῃ μου δωρεᾷ
 καὶ ὄλωσ' ὄχλησιν καθυπάξει ἢ πράγμα ἐπὶ πράγματος, ἀφ' ὧν ἀνωθεν
 ἐμνημονεύσαμεν, καὶ ἀφασθαι ἀπὸ τῆς βῆθεις ἀγίας βασιλικῆς μο-
 νῆς, εἰ μὴ βούλεται ὁ τούτου κατατολμήσων ἀντιδικὸν ἔξειν τὴν ὑπερά-
 γνου ταύτης θεοτόκου, καὶ κληρονομήσειεν καὶ τὰς ἀράς τῶν τριακο-
 σίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐμοῦ τοῦ
 ἀμαρτωλοῦ, ὡς ὀχυρὰς καὶ ἀρραγοὺς διαμενούσης τῆς παρούσης μου
 δωρεᾶς. ὅθεν καὶ μετὰ τὴν ταύτης ἀνάγνωσιν προέταξα ἀνωθεν οἰ-
 κειοχείρως τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρὸν ἐνώπιον καὶ τῶν κάτω-
 θεν ὑπογραφομένων ἀξιοπίστων ἀνδρῶν τῶν ἐνταῦθα παρατυχόντων,
 ἧτις καὶ ὀφείλει ἔχειν τὸ ἐνεργὸν καὶ ἰσχυρὸν καὶ πάγιον ἢ καὶ
 γραφεῖσα διὰ χειρὸς μου, Ἰωάννου ταπεινοῦ καὶ νομικοῦ χωρίου
 ΣΩλ. . . . οὖν τοῖς οὖσι ζευγηλάταις τοῦ Πύργου καὶ ἑτέροις. μὴ νι
 ἀ π ρ ι λ λ ῖ φ ι α' ἰ ν δ. ἡ' τ ο ῦ , σ φ ο γ' ἔ τ ο υ ς †.

Σίγνα Ἰωάννου τοῦ Ἀσταλειώτου, Λέοντος τοῦ Ἀκακιανοῦ, Θεοδώρου τοῦ ἐνεργοῦντος εἰς τὰ Μούρμουντα.

† Ὁ ταπεινὸς Ἰωάννης καὶ νομικὸς χωρίου Σίλλ... ὁ Πηγηνὸς παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἀπλῆ καὶ δωρεαστικῇ γραφῇ τῶν χωραφίων τῶν ἄνωθεν, ἦν καὶ γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου Μουρμούντων, Μιχαὴλ ὁ Κεραμέως, καὶ αὐτὸς παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ καθαρᾷ δωρεᾷ τῇ δωρηθείσῃ τῇ βασιλικῇ τῶν Λέμβων καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

LXXXI. 6762—1254, mense martio, ind. XII.

Constantinus Cyporus et Nicolaus Dermatas monasterio vendunt campos.

† Πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Κηπωροῦ Κωνσταντίνου καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ χάριν τῶν χωραφίων τοῦ Καλλοῦδῆ, τοῦ Χαλάσματος καὶ τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐλένην †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Κηπωροῦ καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Κωνσταντίνος ὁ Κηπωρὸς, ἔτι δὲ καὶ γῶ Νικόλαος ὁ Δερματᾶς κ. τ. λ. τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον . . . . πρᾶσιν τοῦ κάτωθεν ῥηθῆσομένου χωραφίου . . . . . ποιοῦμεν . . . . . πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγοῦμενον τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν δεσποίνης καὶ θεοτόκου τῆς Λεμβωτίσσης κῆρ Ἀθανάσιον κ. τ. λ. καὶ γὰρ τὰ ἐκ γονικῆς κληρονομίας περιελθόντα ἡμῖν χωράφια τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ γειτονίᾳ τῶν Παλατιῶν καὶ πλησίον τῶν χωραφίων τῆς μονῆς ὑμῶν, ἤγουν τὸ χωράφιον τοῦ Καλλοῦδᾶ, τὸ χωράφιον τοῦ Χαλάσματος καὶ τὸ χωράφιον τῆς ἁγίας Ἐλένης μετὰ τοῦ παραδρόμου, τὰ ὡσεὶ μῶδιων τυγχάνοντα πενήκοντα, βουλευθέντες ἐκποιήσασθαι περιστήσαμεν αὐτὰ . . . . εἰς ὑπέρπυρα ἑξάγια πέντε, ἃ δὴ νομίσματα ἐλάβομεν ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας ἀριθμητὰ, σῶα καὶ ἀνελλιπῆ κ. τ. λ. τοίνυν καὶ παραδίδομεν πρὸς τὴν μονὴν ὑμῶν τὰ τοιαῦτα χωράφια ὥστε κατέχειν αὐτὰ κ. τ. λ. ἀρκούντος σοι τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀντὶ τωματικῆς παραδύ-

σεως· λοιπόν και εἴ τις ἐκ τοῦ μέρους ἡμῶν . . . βουληθῆ ἀνατρέφαι . . . τὴν παροῦσαν ἡμῶν . . . πράσιν . . . ὁ εὐλάβομεν τίμημα, ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέφωμεν πρὸς τὴν μονὴν ὑμῶν και χάριν προστίμοις ζημιουοῦσθαι ὀφείλομεν ὑπέρορα δώδεκα κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιβ' τοῦ ςψξβ' ἔτους †.

† Κλήμης ἱερομόναχος ὑπέγραψα †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Μούτζικα, Σέγου τοῦ Ψελλοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀγρηνοῦ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Νικήτας ὁ θερμήρης μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ πρῶτεκδικος και ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης, τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν και γράφας ὑπέγραψα †.

LXXXII. Sine anno, mense february, ind. II.

Imperator iubet monasterio restitui campum Barycheri venditum.

† Πρόσταγμα χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ, ὁπερ κατεδουάστευεν ὁ Βαρόχειρ ὁ ἡθεν ἄς ἐξωνησάμενος αὐτό †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκτεῖτε τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, κῆρ Θεόδοτε Καλόθετε· ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν τηρήσῃς τὰ περὶ ὧν ὑκέμνησε τὴν βασιλείαν μου ὁ καθηγουόμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου, και εἴπερ γνωρίσεις, ὡς τὸ ἐν τῇ παρούσῃ ὑκομνήσει δηλούμενον χωράφιοι τὸ πρὸς τὸν Βαρόχειρα στρατιώτην πραθὲν τῇ κατ' αὐτὸν διέφερε μονῇ ἀπὸ πλησιασμοῦ, και ἐκρίθη ἐπὶ τούτῳ, και δικαιωθεὶς ὡς πλησιαστὴν ἀντέστρεψε και τὸ τίμημα πρὸς τὸν ἐξωνησάμενον, ταῦτο και ἐν κατοχῇ τοῦ χωραφίου ἐγένετο τὸ μέρος τῆς μονῆς. ἀρτίως δὲ πάλιν εὗρίσκει δυναστείαν ἀπὸ τῶν προσγεγῶν τοῦ τοιοῦτου Βαρόχειρος, τοῦ τε Φαρισσαίου [τοῦ γαμβροῦ] αὐτοῦ δηλονότι και ἐτέρων, οἱ και ἀκουσία γνώμη τοῦ μέρους τῆς μονῆς ἔρριψαν πρὸς αὐτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ὑπὲρ τοῦ δηλωθέντος χωραφίου, και ἐπαναστάντες αὐτῶν ἔτοψαν τούτους, και ξίφη κατ' αὐτῶν και ἀπάτην ἦραν

καὶ ἄλλα ἐποίησαν βλαπτικὰ καὶ ἄτοπα μετὰ τὴν τοῦ δικαίου ἀναγνώρισιν· πρῶτως μὲν ἀπόσπασον τῆς βίαιας καὶ ἀδίκου τοῦτων χειρὸς τὸ εἰρημένον χωράφιον, καὶ ἐγκατάστηζον τῷ μέρει τῆς μονῆς, ἐπεὶ καὶ διὰ χρυσοβούλλου ὀρισμοῦ κατέχουσα εὐρίσκειται τοῦτο καὶ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῆς φέρεται. εἶδ' οὕτως ἐπίστυφον καὶ τῷ μέρει τῶν ἀδικούντων αὐτοὺς καὶ τοιαῦτα ἐνδεικνυμένων ἀπρεπῆ, ὥστε μηκέτι τολμησαί τινα ταύτων, δυναστείαν χάριν τοῦτου τῷ μέρει ἐπενεγχεῖν τῆς μονῆς. ἀποδοτέω δὲ ἡ μονὴ καὶ τὸ τίμημα τὸ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ὅπερ βίαιως ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐνδ. δευτέρως δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LXXXIII. Sine anno, mense iunio, ind. II.

Imperator iubet monasterio restitui campum Barycheri venditum.

† Πρόσταγμα ἕτερον χάριν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως †.

† Θεὸς τῆς βασιλείας μου, πανσέβαστε, σεβαστὲ δοῦξ τοῦ θεμάτος τῶν Θρακησίων καὶ τῆς χώρας Ποργίου καὶ Καλοῆς, κῦρ Θεόδοτε Καλόθετε. ὁ τὴν παροῦσαν ὑπόμνησιν ἐκθέμενος καθηγοόμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβου τῆ βασιλείᾳ μου ἀνέφερον, ὡς κλησιαστῆς τις τοῦ κατ' αὐτὸν μετοχίου, ἐνόματι Κατζιβαρηνός, διεπώλησε χωράφιον αὐτοῦ πρὸς τινα Βαρύχειρα λεγόμενον, μὴ δεδωκὼς τὰ περὶ τοῦτου τοῖς μοναχοῖς εἶδῃσιν· τοῦτο ἀναγνωρίσαντες οἱ μοναχοὶ καὶ κριθέντες ἀποκατέστησαν ἐπαρεῖν αὐτὸ, ἀποδοῦναι δὲ πρὸς τὸν ἀγοράσαντα τὰ ὑπέρπερα, ὅσα κατεβάλλετο ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ, ὃ καὶ πεποίηκαν καὶ κατεβάλλοντο ταῦτα καὶ εἶχον τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἠβρισκον δὲ ὄχλησιν, καὶ ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου ἐπορίσαντο ὄρισμὸν αὐτῆς, δι' οὗ καὶ αὐθις ἀποκατέστησαν ἔχειν αὐτὸ, καὶ παραλαβόντες τοῦτο καὶ καλλιεργήσαντες ἀπῆλθον οἱ τοῦ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ μετὰ λαοῦ ἱκανοῦ καὶ ἐσπειραν αὐτὸ ἀνάρχως. τοίνυν καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν, εἰ οὕτω τὰ τῆς ἀληθείας ἔχει, οἰκονομήσης ἐπανελθεῖν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τοὺς βῆθέντας μοναχοὺς κατὰ τὴν γεωργικὴν κρίσιν,

ὥστε μηκέτι στερίσκεισθαι τούτους αὐτοῦ. ἔκτοτε μετ' ἐπιστόφως ἱκανῆς ἐπιφωνήσης αὐτοῖς ἀπέχειν ἐξ αὐτῶν. ποιήσων οὖν κατὰ τὴν παροῦσαν τῆς βασιλείας μου πρόσταξιν, ἣν καὶ ἀντίστρεφον τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς δι' ἀσφάλειαν καὶ ἀποσόβησιν αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μῆνι ἰουλίῳ ἰνδ. δευτέρας δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

LXXXIV. 6771—1263, mense martio, ind. VI.

Michaël Bardachlas, filius Barycheris, monasterio restituit campum a patre emptum.

† Τὸ πρᾶτῆρον τοῦ Βαρδαχλά Μιχαήλ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαρόχειρος, καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ ἡγούου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ τοιοῦτου Κατζιβαρηνοῦ ἡγούου Κατζιβαρηνοῦ †.

Σίγνα Μιχαήλ τοῦ Βαρδαχλά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαρόχειρος, καὶ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ ἡγούου τοῦ Κατζιβαρηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντοῦ καὶ βασιλέως, Μιχαήλ ὁ Βαρδαχλά, ὁ υἱὸς τοῦ Βαρόχειρος . . . . τίθεμαι καὶ ποιῶ ἑκουσίως κ. τ. λ. πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγοσθενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβου, καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ σέ πᾶσαν ἱεράν καὶ ἀγίαν ἀδελφότητα περὶ τοῦ χωραφίου τοῦ διακειμένου ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατίων τοῦ εἰς μετόχιον ὄντος τῆς μονῆς ἡμῶν διὰ προσκονητοῦ χρυσοβοῦλλου τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα· καὶ γὰρ ἐπεὶ ἔφθασε πρὸ χρόνων ὁ αὐθέντης καὶ πατήρ μου, ὁ Βαρόχειρ, τὸ πλεῖστον τῶν Παλατίων χωράφιον ἐξωνήσασθαι ἀπὸ Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, μὴ δοῦς δὲ κατὰ νόμους εἶδῃσιν τῷ μέρει τῆς μονῆς περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ὀχλήσεων πολλῶν γεγονότων μέσον ἡμῶν καὶ τοῦ μέρους τῆς μονῆς περὶ τῆς πράσεως τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, δι' ἃς ὀχλήσεις καὶ εἰς συμβίβασιν τὰ μέρη ἀμφοτέρω ἐγινόμεθα, καὶ ἀνεστράφησαν ἀπὸ τῆς μονῆς πρὸς τὸν πατέρα μου, τὸν Βαρόχειρα, λόγῳ τῆς τιμῆς τοῦ χωραφίου ὑπέρπυρα βέ, ἃ δὴ ὑπέρπυρα μετὰ περαιοσιν χρόνων τεσσάρων πάλιν ἀντέστρεψε ταῦτα ὁ πατήρ μου πρὸς τὴν μονὴν, ἀξουμένης οὖν τῆς τοιαύτης ὀχλήσεως ἐπὶ πολὺ, ἐπέφθασε δὲ καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ μη-

τροπολίτου Σμύρνης και ὑπερτίμου, δε και διέχρηνεν ἐνώπιον τῶν παραουχόντων κριτῶν, τῶν και κάτωθεν ὑβριλόντων ὑπογράψαι μαρτύρων, δικαιοῦμενος τὴν μονὴν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ, ὡς ἀπὸ δικαίου πλησιασμοῦ ἀδελφῆ και εἰς εἰρηνικὰς συμβιβάσεις ἡμᾶς μετεποιήσατο: ὤρισε γοῦν δοθῆναι πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ τῶν πέντε ὑπερπύρων τοῦ τιμήματος τοῦ προτέρου τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἑκτῶ, και ποιησασθαι και ἡμᾶς πρὸς τὴν μονὴν ἔγγραφον εἰς τὸ κατέχειν και νέμεσθαι τὰ πλησιαζόν ἀδελφῆ χωράφιον· τοίνυν και τῶν ἑκτῶ ὑπερπύρων δοθέντων πρὸς ἡμᾶς ἐνώπιον τῶν κάτωθεν ὑπογραφομένων μαρτύρων παραδιδόμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἔγγραφου τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς ἐνώπιον και τοῦ προαπεμπολήσαντος αὐτὸ πρὸς ἡμᾶς, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, οὔτινος και ἀνωθεν τοῦ παρόντος ἔγγραφου τὸν τίμιον και ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξαντος, και ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν ἢ μονὴ κατέχειν τὸ τοιοῦτον χωράφιον και νέμεσθαι εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας και διηνεκεῖς χρόνους κυρίως και ἀδθεντικῶς μετὰ πάντων τῶν δικαίων και προνομίων αὐτοῦ ὡς ἀπὸ πλησιασμοῦ δικαίου τοῦ διοριζομένου ὑπὸ τῶν φιλευσεβῶν και θείων νόμων, μὴ ἐχόντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπ' ἀδελφίας ὄχλησῖν τινα ἐκαγαγεῖν τῷ μέρει τῆς μονῆς χάριν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου. εἰ δέ ποτε τῶν καιρῶν τολμήσωμεν εἰπεῖν, ἀπρακτοὶ ἀποπεμφόμεθα, ἐμφανιζόμενοι τοῦ ἡμετέρου ἔγγραφου, και λόγῳ ζημίας ὑποκεισόμεθα ὑπέρπορα τριάκοντα και ἕξ. τὸ δὲ πρότερον γεγονὸς ἔγγραφον πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Δερματᾶ οὐκ ἐδόθη πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, διὸ περιέχει ἐντὸς και ἔτερα χωράφια ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Κορδολέοντος, και εἴπερ ποτε ἐφανισθῆ παρ' ἡμῶν, ὀφείλει ἔχειν τὸ ἀκυρον, μὴ εἰς τινα βοήθειαν καταφυγόντες ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἢ ἀρχοντικὴν ἢ νομικὴν πρὸς τῷ και οὕτως ἐρῶσθαι τὴν ἡμετέραν πρᾶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ὀφείλει δὲ ἡ μονὴ συνεισάγειν τὸν ἐπιτελεσμὸν, μεθ' ὧν ἔχει και ἐτέρων χωραφίων ἀπὸ τοῦ Δερματᾶ και ἀποδοῦναι κατ' ἔτος πρὸς αὐτὸν . . . τέσσαρα ἀνεπαυῆτως πάντη και ἀκωλύτως γραφέντος τοῦ ἕρους διὰ χειρὸς ἐμοῦ, ἱερέως και ταβουλλαρίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Ῥωμανοῦ τοῦ Καλοειδᾶ, ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγιωτάτου μου δεσπότη και τῶν ἐκθε. ἐνων αὐτῶ. μ. η. ν. ι. μαρτίφ ἐν δ. σ' τοῦ ς ψ ο α' ἔτους †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς και μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντίνος, ὁ Καθαρός, παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. Eadem formula subscripserunt: ὁ μέγας σακελλάριος, Στέφανος ὁ Καθαρός, ὁ χαρτυφολᾶς Στέφανος ὁ Κασταμονίτης, ὁ κανστρίσιος, Ἰωάννης ἡ Κεραμῆρης, ὁ δευτερέων τῆς μητροπόλεως, Μιχαὴλ ὁ Βαρυπάτης, ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Λέων ὁ Μακρηνός, ὁ δευτερέων τῶν διακόνων, κληρικός καὶ ταβουλλάριος Γεώργιος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ ἱερεὺς, κληρικός καὶ ἀρχὼν τῶν ἐκκλησιῶν Γεώργιος ὁ Καθαρός, ὁ ἱερεὺς, κληρικός καὶ ταβουλλάριος Ῥωμανός ὁ Καλοσιδᾶς †.

LXXXV. 6748—1239, mense octobri, ind. XIII.

Constantinus Agriparnes monasterio campum vendit.

† Πρατήριον τοῦ Ἀγριπαρμῆ, τῆς γυναικός καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ διακειμένου χωραφίου αὐτῶν τοῦ εἰς τὴν Ἄρκον †.

Σίγνα Κωνσταντίνου τοῦ Ἀγριπαρμῆ, Ξένης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον τῶν κάτωθεν ῥηθησομένων χωραφίων . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ διακειμένον ἐν τῇ θέσει τῆς Ἄρκου τὸ ἐναπομείναν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ προπωληθέντος χωραφίου πρὸς τὸν στρατιώτην τὸν Μονομάχον πιπράσκομεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῶν Λέμβων . . . εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια τρία. ὡσαύτως πιπράσκομεν πρὸς τὴν αὐτὴν ἁγίαν μονὴν . . . καὶ τὸ ἕτερον ἡμῶν ἀδελφικὸν χωράφιον τὸ διακειμένον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατιῶν, πλησιασμοὺς ἔχόντων ἀπὸ νοτίου μέρους τὸ χωράφιον τοῦ Μαυρολέοντος καὶ ἀπὸ βορείου τὸ χωράφιον τῆς αὐτῆς βασιλικῆς ἁγίας μονῆς, καὶ ὡσεὶ σιρέμματα ποσοῦμενον εἴκοσιν εἰς ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε, ὡς ὁμοῦ τὰ πάντα ὑπέρπυρα ἔκτω, ἃ δὴ νομίματα ἐλάβομεν . . . ἀριθμητὰ, σῶα καὶ ἀνελλιπῆ . . . εἰ δ' ἴσως . . . βουληθῶμεν ἀνατρέψαι τὴν παρούσαν ἡμετέραν . . . πράσιν . . . ἐλάβομεν τίμημα . . . ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέφωμεν πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν ἁγίαν μονὴν καὶ χάριν προστίμου ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ τέσσαρα κ. τ. λ. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. 5' τοῦ 5φμη' ἔτους †

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Νικόλαος ὁ Χάλιναράς παρ-
ὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

† Ὁ δομέστικος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως
Σμόρνης, Ἰωάννης ὁ Κουνάλλης, τῇ παρούσῃ πρά-
σει μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

LXXXVI. 6771—1263, mense augusto, ind. VIII.

Nicolaus Creticus et filius monasterio campium vendunt.

† Τὸ πρατήριο ἔγγραφον τοῦ Κρητικοῦ Νικο-
λάου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τῆς
Τραχεῖνῆς †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὄνόματι. κ. τ. λ. Νικόλαος ὁ Κρητικὸς σὺν τῷ γνησίῳ
αὐτοῦ υἱῷ . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν
σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων κ. τ. λ. καθὼς
τὸ ἕφος δηλώσειεν. καὶ γὰρ φαινόμεθα ἡμεῖς οἱ προτεταγμένοι . . .
ἀπεμπολοῦντες τὸ ἀπὸ γονικῆς ἡμῶν κλήρας χωράφιον, τὸ ἐπιλεγό-
μενον ἢ Τραχεῖνῆ, στρέμματα δέκα, τὰ μὲν ὀκτώ εἰς ὑπέρπυρα δύο,
τὰ δὲ ἕτερα δύο στρέμματα προσέχεν αὐτὰ ἡ τοιαύτη ἁγία βασιλικὴ
μονὴ ὡς προσένεξιν, ὑπὲρ ὧν ἀνελάβομεν εἰς ἀντίχαριν μοχθηρὸν ἓν,
καὶ ἠφείλει ἀναλαβεῖν τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἐξ οἴου μέρος καὶ βού-
λεται, εἴτε ἀπὸ ἀνατολικοῦ, εἴτε ἀπὸ δυτικοῦ, ὡς λαβόντες τὰ τοιαῦτα
ὑπέρπυρα ἀπὸ τῶν χειρῶν ἡμῶν . . . ἐποιήσαμεν πρὸς ταύτην τὴν
παροῦσαν πράσιν ἡμῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἠφείλει κατέχσιν ἡ δηλω-
θεῖσα σεβασμία μονὴ τὸ τοιοῦτον χωράφιον κ. τ. λ. εἴπερ δὲ γένηται
καὶ παρά τινος κίνησις ἰδίου ἡμῶν ἢ συγγενοῦς ἢ ἀδελφοῦ ἢ πλη-
σιαστοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ δημοσίου, ἠφειλομεν θαφενδαῦσιν καὶ διεκδικεῖν
ταύτην ἀπὸ παντὸς ἀναφρομένου προσώπου ἀζήμιον καὶ ἀνενόχλητον·
εἰ δὲ αὐτοὶ ἡμεῖς βουληθῶμεν ἢ τις τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων
ἡμῶν . . . . . λόγῳ προστίμου ὑποχρισόμεθα ὑπέρπυρα τεσσα-
ράκοντα καὶ τὸ τοῦτων τρίτον εἰς τὸν δημοσίον κ. τ. λ. ἐνώπιον τῶν
ὑπογραφομένων καὶ σιγνογραφησομένων μαρτύρων κάτωθεν. μηνὶ
ἀβγούστῳ ἰνδ. η' τοῦ ςψοα' ἔτους †.

† Ὁ δεῦλος τοῦ ἁγίου μου ἀθρόντος τοῦ πανο-

περσεβάστου καὶ πράκτωρ Μουρμούντων, Θεόδωρος ὁ Σκυλλίτζης †.

Σίγνα μαρτύρων Ἰωαννικίου μοναχοῦ τοῦ Βλεμμίδου, Μελετίου μοναχοῦ, Νικολάου τοῦ Τονάρι.

† Ὁ εἰς τελευτῆς ἱερεὺς καὶ νομικὸς χώρας Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Καρυνάτης, τὸ παρὸν ἔγγραφον γράψας ὑπέγραφα †.

LXXXVII. 6774—1266, mense augusto, ind. IX.

Georgius Petritses et alii monasterio donant campum.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ Πετριτζη σεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Καπνοῦ Κωνσταντινοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Γεωργίου χάριν τοῦ εἰς τὸ Σαρρα[κη]νικὸν χωραφίου †.

Σίγνα Κωνσταντινοῦ τοῦ Καπνοῦ, Γεωργίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Γεωργίου σεβαστοῦ τοῦ Πετριτζη.

† Ἐγὼ Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Πετριτζης ὁ ἀνωθεν καὶ κατ' ἀρχὰς τοῦ παρόντος ὕφους τὸν τίμιον καὶ ζωποικὸν σταυρὸν οὐκ εὐχεϊστικῶς ποιήσας ἀποθελῶς καὶ οὐκ ἔκ τινος νοθεσίας πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων ποιῶμαι ἔκδοσιν· καὶ γὰρ τὸν μακαρίτην ἐκείνον πατέρα μου φθάσας εἶδον ὡς οἷα χριστιανὸν καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ἰδίας φυγῆς ἐκαστοτε φροντίζοντα, εἰώθει γὰρ ἔκ φυγῆς λείψανος σχολάζειν ἐν ἐκκλησίαις καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἐν ἀβταῖς σεμνοκρεπῶς προσιόντας, ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ ἀγίᾳ μονῇ τῶν Λέμβων, τοιαύτην ἐπ' αὐτὴν καὶ τοὺς ἀσκουμένους μοναχοὺς ἐπεδείκνυτο τὴν πληροφρίαν οἶμαι ὡς οὐδεὶς ἄλλος, κατὰ γοῶν τῷ πατρικῷ ἀγαθῷ ἦθει ἐφεκόμενος ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένους, γονικὴν ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου εἰς τὸ Σαρρακηνικὸν οὕτως τοπικῶς λεγόμενον πλησιάζουσαν τῶν χωραφίων αὐτῆς ἐκδίδωμι, στρέμματα τοπικῶς λεγόμενα, ὧν ἡ ποσότης τυχάνει εἴκοσι καὶ οὐκ ἕλαττον, εἰς δὲ καὶ ἀλυκὸς πέλει καὶ τοῖς ὄροις συνήρμοσται, καθὼς εἰρήκαμεν, τῆς μονῆς, καὶ ἀπέρχεται ἕως τοῦ Παλαιοποτάμου, ὧν τὴν ἔκδοσιν ἐκείθεμαι ἐπὶ θεῷ μάρτυρι, οὐ διὰ δῶρον ἢ δι' ἄλλην τινα προσδο-

κίαν τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ φοβικῆς ἕνεκα σωτηρίας τῶν μακαριτῶν ἀθ-
θεντῶν καὶ γονέων μου τῶν φρασάντων με, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐμοῦ, ἦτις ἐκ-
δοσις ὑφείλει προσεῖναι τῇ σεβασμῇ καὶ ἀγίᾳ βασιλικῇ μονῇ σονη-
ριθμημένη τοῖς ἄλλοις κτήμασιν αὐτῆς, ὅθεν καὶ οὐκ ὑφείλει τις τῶν
ἀπάντων ἢ τῶν συγγενῶν μου ἢ τῶν γειτνιαζόντων ἢ τῶν ἄλλως ἐπή-
ρειαν ἢ ὕχλησιν ἐνὰ ἐπαγαγεῖν τῇ μονῇ· ὁ γὰρ τολμήσων, ἀφ' ὧν
εἰρήκαμεν, λέγω δὲ ὅτι καὶ αὐτός εἰ παρὰ τοῦ δαίμονος πειρασθῶ
τὴν οἰανδῆτινα βῆσιν προσβαλεῖν οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουόμεθα κ.
τ. λ. εἰ γὰρ πάλιν τὴν οἰκίαν αὐτοθελῶς ἐκτελέσας γραφὴν κατὰ
τι ἐναντιωθῶ, οὐκέτι ὡς ἄξιος στρατιωτικῶς ἐκδουλεύσω τῷ κραταιῷ
καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀθέντῃ καὶ βασιλεῖ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τὸ παρ-
ὸν μου ἐκδοτήριον ἐγγράφον εἰς βεβαίαν πίστῳσιν καὶ ἀσφάλειαν
ἀλωνίζουσαν. μ. η. ν. ι. α. β. γ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. θ. ς. ο. δ. [ἔτους]
ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων, ἦγουν τοῦ μεγαλοδοξοτάτου κυροῦ Βα-
σιλείου τοῦ Μωρουτζίκου, τοῦ Ἀφρατᾶ κυροῦ Θεοδώρου καὶ ἑτέρων †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθ-
θέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σμύρνης,
κυρ Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς μαρτυρῶν ὀπέγραφα †.
† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέν-
του καὶ βασιλέως, σεβαστός Νικηφόρος ὁ Λωστράς,
καὶ αὐτός μαρτυρῶν ὀπέγραφα †. † Ὁ ταπεινός
ἱερεὺς κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτά-
της μητροπόλεως Σμύρνης, Ῥωμανός ὁ Καλοειδᾶς,
καὶ αὐτός μαρτυρῶν, ὡς τὸ ἕφος δηλοῖ, ὀπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης
μητροπόλεως Σμύρνης, διδάσκαλος τῶν εὐαγγε-
λίων Χριστοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου λόγου, σοφίας θεοῦ,
νομικὸς καὶ πρωτοπαπᾶς τῆς ἐνορίας Λεύκης καὶ
Κουκούλης, Θεόδωρος ὁ Μοσχηνός, τὴν παροῦσαν
καθαρὰν ἐκδοσιν καὶ αὐτὸς γράφας καὶ μαρτυρῶν
ὀπέγραφα †.

Σίγνον Ἰωάννου τοῦ Καλο-

γρηγόρου καὶ μάρτυρος.

LXXXVIII. 6776—1268, mense martio, ind. XI.

Michael Apelmens monasterio tradit campum.

† Γράμμα παραδοτέον σεβαστοῦ τοῦ Ἀπελ-
μενέ κυροῦ Μιχαήλ ἐπὶ τοῖς προγραφεῖσι χωρα-
φίοις τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Πετρίτζη, ἐπεὶ οὐκ ἔ-
φθασε παραδοῦναι τὰ τοιαῦτα ἐκείνος τῇ μονῇ
ὡς τῷ τέλει τοῦ βίου ἀποδοῦς †.

† Ὁ δοῦλο, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ Μιχαήλ ὁ Ἀπελ-
μενέ †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ὁ ἄνωθεν . . . . οἰκιοχείρως προτάξας
τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως κ. τ. λ. ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει, καθὼς
δηλωθήσεται. καὶ γὰρ ἐπεὶ ὁ περιπόθητός μου ἐκείνος γαμβρὸς
Γεώργιος ὁ Πετρίτζης ἔφθασεν ἐκδοῦναι πρὸς τὴν σεβασμίαν ἁγίαν
βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων χωράφιον ἀπὸ τῶν γονικῶν αὐτοῦ χω-
ραφίων τῶν ὄντων ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου πλησίον καὶ σὺν-
εγγυς τῶν χωραφίων τῆς τοιαύτης βασιλικῆς μονῆς τῶν ἐν τῇ το-
ποθεσίᾳ τοῦ Πύργου διακειμένων καὶ διὰ στηλῶν κεχωρισμένων,
γαμματιζόντων τῶν αὐτῶν χωραφίων καὶ ἄλλεκαλλήλως εἰσερχομέ-
νων τε καὶ ἐξερχομένων δι' ἰσασμόν αὐτῶν τῶν χωραφίων· τὸ δηλω-
θέν ἐξέδοτο χωράφιον φοχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ, δεῖ ἀνελάβετο
ἀπὸ τῆς δηλωθείσης βασιλικῆς ἁγίας μονῆς χάριν ἀντιχάριτος ἐκείνου
ἀπὸ τῶν μοναχῶν αὐτῆς ὑπέκτορα δέκα εἰς τινὰ συγκρότησιν τῆς
στρατιωτικῆς αὐτοῦ δουλείας. ὃ δὲ οὐκ ἔφθασεν ἔτι ζῶν καὶ διὰ το-
πικῆς παραδόσεως διαμετρησάιν καὶ παραδοῦναι αὐτὸ πρὸς τὴν μονὴν,
ἀλλ' εἶρε τῆς ἐν τῇ Σύμῳρη διακειμένης μονῆς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου μοναχοῦ κωλύοντας
τὴν τοῦτου παράδοσιν διὰ τὸ ἔχειν καὶ ταύτην μερίδα τε καὶ κληρο-
νομίαν ἐκ διατάξεως γονικῆς ἐκείνου ἀδελφότητος· καὶ γὰρ ἐκωλύετο
ἢ τοιαύτη τοπικὴ παράδοσις νημίμως διὰ τὸν γνησιώτερον πλησια-
σμόν, ἢ δὲ ἀπαραίτητος τομῆ τοῦ θανάτου φθάσασα καὶ ἐπὶ τῷ
γαμβρῷ μου ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ἐπιλείπεται, καὶ
ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀναπνοῇ ἠθέλησε τὰ πάντα αὐτοῦ καλῶς διαθεῖναι
καὶ διατάξασθαι μετὰ γεῶν τῶν λοιπῶν τῆς διαθήκης αὐτοῦ παραγ-
γελμάτων ἐπαφῆκε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα καὶ αὐτὸς παραγένωμαι καὶ ἐπι-

στῶ τῷ κάμπῳ τοῦ Μερμανιωμένου καὶ διὰ τοπικῆς παραδόσεως ἐκ-
 μετρήσω τὸ δηλωθὲν χωράφιον καὶ παραδώσω πρὸς τὴν εἰρημένῃ
 μονῇ, συμβιβάσω δὲ καὶ ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν δύο βασιλικῶν μο-
 νῶν καὶ εἰρηρικῶς φρονεῖν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ· τοίνυν καὶ ἡμῶν πα-
 ραγενομένων ἐκείσε, συνόντων μεθ' ἡμῶν καὶ οἱ κρείττονες τῶν δη-
 λωθεισῶν δύο βασιλικῶν μονῶν μοναχοί, πρώτως δὲ οἱ τούτων πανο-
 σιώτατοι καθηγούμενοι εἰς λόγους τὰ πρῶτα εἰσῆλθουσαν οὐ μετρίους,
 ὁφείδ' ἐκείσε καὶ μόλις ἐχωρήθησαν πρὸς εἰρηρικὰς ἐσβιβάσεις καὶ ἀδ-
 θαιρέτως καὶ τὴν χωραφιαίαν διαμετρήσαντες τὴν τῇ εἰρημένῃ βασι-
 λικῇ μονῇ τῶν Λέμβων παραδεδώκαμεν. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ χωραφίου
 περιέχει οὕτως· ἀπὸ τοῦ περιόρου καὶ τῶν πρὸ πολλῶν χρόνων πε-
 πηγμένων βασιλικῶν στηλῶν εἰς περιορισμὸν τῆς τῶν Λέμβων μονῆς
 χωραφίων σχηματίσαντες σχῆμα τριγωνιαῖον καὶ ὄρους τάξαντες πε-
 ποιήκαμεν ἔχειν οὕτως· ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἰσταμένης στηλῆς πρὸς
 δυσμὰς τῆς διαχωριζούσης τὰ τοιαῦτα χωράφια ἀνερχόμενον πρὸς
 ἀνατολὰς μέχρι καὶ τῆς ἐτέρας στηλῆς τῆς καὶ αὐτῆς ὡς εἰς περιο-
 ρὸν ἰσταμένης καὶ διαχωριζούσης δεξιὰ τὰ χωράφια τῆς βασιλικῆς
 μονῆς τῶν Λέμβων, ἀριστερὰ δὲ τὰ χωράφια τοῦ Πιερρίτζη πηγῶν
 διαμετρομένων ἑκατὸν πρὸς τοὺς δέκα. εἶτα ἀπερχόμενον τὸ ἀρκυῖον
 μέρος κρατοῦν τὸν ὄρον ἐπὶ πηγῶν ἐξήκοντα καὶ δύο ἀποδιδοῖ ἐν τῇ
 ἐτέρᾳ στηλῇ κατ' ἰσότητά τοῦ αὐτοῦ περιόρου, εἶτα κλίνει πρὸς δυ-
 σμὰς τὸ τριγωνικὸν σχῆμα καὶ κατερχόμενον μέχρι καὶ τῆς στηλῆς
 τῆς πρὸς δυσμὰς βλεπούσης. ἔνθα καὶ ἠρξάμεθα πηγῶν καὶ αὐτῶν
 ἑγγύς που τῶν ἑκατὸν ὡς γινομένων τῶν πηγῶν τοῦ αὐτοῦ σχήματος
 διακοσίων ἑβδομήκοντα καὶ δύο. ἐπὶ ἀπλότῃ διαμετρήσει κατελο-
 γίσθη τὸ χωράφιον εἰς ποσότητα μοδίων εἴκοσι καὶ τριῶν, καὶ ἐσει-
 ται ἡ ἀγία μονὴ ἐπὶ τῇ κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἀπὸ τοῦ νῦν
 καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, μὴ εὐρίσκουσα παρά τινος ὀχλησιν ἢ ἀπὸ συγγενι-
 κοῦ προσώπου ἢ ἀλλοτρίου. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν
 ἡμέτερον ἔγγραφον τάξιν ἐπέχον παραδοτικῶν γράμματος εἰς ἀσφά-
 λειαν αἰωνίζουσαν τῆς διαληφθείσης βασιλικῆς μονῆς. μ. η. γ. ι. μα ρ.
 τί φ. ἰν δ. ια' τοῦ ,σ φ ος' ἔτους ς. †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-
 θέντου καὶ βασιλέως Νικηφόρος σεβαστὸς ὁ Λω-
 σταρᾶς †.

† Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος μαρτορῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκδόσει ὑπέγραφα †. † Ὁ τῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου μονῆς καθηγούμενος Παῦλος μαρτορῶν ὑπέγραφα †.

LXXXIX. 6765—1256, mense martio, ind. XV.

Constantinus Oreticus alii monasterio vendunt campos.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Κωνσταντίου, τοῦ Κρητικοῦ, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, Κωνσταντίου τοῦ Κατλιβαρηνοῦ καὶ τῶν παιδῶν αὐτῶν χάριν τοῦ εἰς τὸν περίορον τῶν Παλατίων χωραφίου αὐτῶν †.

Σίγμα Κωνσταντίου τοῦ Κρητικοῦ, Κωνσταντίου καὶ Ἰωάννου τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Νικολάου τοῦ Δερματᾶ, Κωνσταντίου τοῦ Κατλιβαρηνοῦ.

† Ἐν ὀνόματι χ. τ. λ. Κωνσταντίνος ὁ Κρητικός καὶ Νικόλαος ὁ Δερματᾶς καὶ οἱ γνήσιοι αὐτῶν παῖδες κ. τ. λ. τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον τῶν κάτωθεν βηθησομένων χωραφίων καθάραν καὶ φανερὰν πρᾶσιν . . . . . ποιούμεν . . . . . πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων κ. τ. λ. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὰ χωράφια, ἅπερ ἔχομεν ἐν τῇ τοκοθεσίᾳ τῶν Παλατίων ὡσεὶ μοδίων ὄντα ἑκατὸν, τὴν πρᾶσιν τούτων διεφημίσαμεν κ. τ. λ. ὕστερον δὲ πάντων περιεστήσαμεν αὐτὰ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἀμφοτέρων εἰς νομίματα ἑξάγια ὑπέρπυρα ἑνδεκα, ἃ δὴ καὶ ἐλάβομεν κ. τ. λ. τοίνυν καὶ παραδιδουμέν σοι τὰ τοιαῦτα χωράφια ὡσεὶ μοδίων ἑκατὸν, καὶ ὀφείλτε κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρεισθαι πρόσαδον κ. τ. λ. ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν χωρηθῶμεν . . . ἀλλὰ καὶ ἅπερ ἐλάβομεν νομίματα, ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀντιστρέψωμεν πρὸς σέ κ. τ. λ. καὶ πρὸς τὸν δημόσιον ζημιουῖσθαι ὀφείλομεν ὑπέρπυρα τριάκοντα πρὸς τὸ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι καὶ βεβαίαν διαμένειν τὴν παρούσαν . . . . . πρᾶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. α' τοῦ ς φξ ε' ἔτους †.

† Ὁ εὐτελής ἰσραῦς καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς

ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Κωνσταντίνος ὁ
Καθαρός παρῶν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ πράσει μαρτυρῶν
ὁπέγραφα†.

Subscriptiones eadem formula: ὁ μέγας σακελλάριος Στέφανος ὁ
Καθαρός, ὁ χαρτοφύλαξ Στέφανος ὁ Κασταμονίτης, ὁ κανστρίσιος
Ἰωάννης ὁ Κεραμηρός, ὁ δευτερεύων Μιχαὴλ ὁ Βαρουπάτης, ὁ δοβλος
τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρότου καὶ βασιλέως Λέων ὁ Μα-
κρηνός, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Γεώρ-
γιος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἀρχὼν τῶν μοναστηρίων Γεώργιος
ὁ Καθαρός, ὁ κληρικὸς καὶ ταβουλλάριος Ῥωμανὸς ὁ Καλοεῖδης.

XC. 6780—1272, mense aprili, ind. XV.

Nicolaus Oreticus et filius nephanterio vendunt campum.

Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Νικολάου τοῦ Κρητι-
κοῦ καὶ Ξένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου
τῆς ἀγίας Ἐλένης.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ καὶ Ξένου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἐγὼ Νικόλαος ὁ Δερματᾶς σὺν τῷ υἱῷ
μου Ξένῳ τῷ Πεπωλημένῳ οἱ τὴν οἰκῆσιν ἔχοντες ἐν τῷ χωρίῳ
Σιλλ... κ. τ. λ. πιπράσκομεν πρὸς τὴν ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν
Λέμβων χωράφιον τὸ ἀπὸ ἰονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὸ ὄν καὶ δια-
κείμενον ἐν τῇ θέσει τῶν Παλατίων τὸ ἐπιλεγόμενον ἢ ἀγία Ἐλένη,
ὑπερ ἑστὶν ἰδιοπεριόριστον, καθὼς καὶ οὕτως ἔχει βόρειον μέρος τὸ
βροντὴν, νότιον μέρος τὴν βασιλικὴν ὁδὸν, ἀνατολικὸν τὸ Μουρμουνη-
νὸν χωράφιον, δυτικὸν τὴν νεροκαταβασίαν, ἣτις ἐκρέει ἀπὸ τοῦ
ἐδοκτηρίου οἴκου τῆς ἀγίας Ἐλένης καὶ ἀκουμβίζει πάλιν εἰς τὴν βα-
σιλικὴν ὁδὸν τὴν ὑπάγουσαν ἀπὸ τῶν Παλατίων εἰς τὸν Κορδολέοντα.
περίεστη δὲ τὸ εἶμημα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου εἰς ὑπέρπουρα ἐξάγια
δύο ἐπὶ τελείᾳ ἀποπράσει, ἅπερ καὶ ἀναλαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν
τοῦ πανοσιωτάτου ἱερομονάχου, κυροῦ Κωνσταντίνου, εἰς τὰς ἡμετέρας
χεῖρας ἀντιπαρεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον χωράφιον πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν
ἀγίαν βασιλικὴν μονὴν καὶ τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον αὐτῆς,
ἱερομόναχον κῆρ' Ἰωάννην, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν μοναχοὺς τὸ ἔχειν καὶ
κατέχειν αὐτοῦ κ. τ. λ. εἰ δὲ ἡμεῖς βουλευθῶμεν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ

ἀνατρέφαι τὴν παροῦσαν ἡμῶν πράσιν, ἵνα ζημιωθῶμεν χάριν ἀλληλογίας ὑπέρπυρα εἴκοσι πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς . . . ἔξομεν καὶ τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰουδα καταλογισθήσεται, καὶ τοῦ Γηεζῆ τὴν λέπραν περιβαλήται ὡς ἱμάτιον. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ ςψπ' ἔτους ἐνώπιον καὶ τῶν σιγνογραφησομένων μαρτύρων †.

Σίγνα μαρτύρων Ἰωάννου τῆς Παπαδίας, Μιχαὴλ τοῦ Θελόγου, Σένου τοῦ Σακκᾶ, Γεωργίου τοῦ Σπανοπούλου, Μανουὴλ τοῦ Ἀββαδοπούλου, Γεωργίου τοῦ Ἀγρηνοῦ, Θεοδώρου τοῦ Καλοστεφάνου, Ἰωάννου τοῦ Χαλκίως, Γεωργίου τοῦ Πρινάτορ, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀγριφαιγῶδη, Κωνσταντίνου τοῦ Φωκακοῦ.

† Θεὸς τελεῆς ἱερέως, νομικὸς καὶ πριμμικῆριος τῶν πριμμικηρίων τῶν ταβουλλαρίων τῆς πέραν ἐνορίας τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τὸ παρὸν πρατήριον γράφας, ὡς τὸ ὄφρος δηλοῖ καὶ μαρτυρῶν ἀπέγραφα †.

XCI. Sine anno, mense novembri, ind. XIV.

Gudeles Catalon protopapas monasterio campum adiudicat.

† Κρίσιμον γράμμα ἐμμέρτορον παρὰ τοπικῶν κατὰ τοῦ Κρητικοῦ Νικολάου †.

† Πέφθακε μέντοι προδραμινοῦ τινος καιροῦ καὶ ὁ Κρητικὸς Νικόλαος ἀπεμπολήσασθαι χωράφιον τόπιον πρὸς τινα τοῦνομα Κουτούλην, πάροικον ὄντα τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὃν καὶ κατὰ τὸ σὺνηθες τατασχόντα, ἐπεὶ ἐπιστήσατο τὰ τοῦ γράμματος ὁ Κρητικὸς δι' οἰκειοχείρου σιγνογράφου καὶ ἦν νεμόμενος τὸ τοιοῦτον ὁ Κουτούλης χρόνους ἐξ, ἀλλὰ τί τὸ ἐντεθθεν συμβέβηκε; τοῦ γὰρ νομικοῦ τοῦ Κεραμάρη ἐρασθέντος τοῦ εἰρημένου χωραφίου καὶ τῆ ἀθθεντικῆ αὐτοῦ δυναστεία χρησαμένου τῆ τοῦ μεγάλου χρηματίσαντος δρουγγαρίου ἐκείνου τοῦ Γαβαλᾶ ὀπεισῆλθεν ἀδεῶς καὶ κατέσπειρε τὸ χωράφιον, ὁ δὲ γε Κουτούλης μὴ ἰσχύων ἀντεπεῖν πρὸς τοῦτον, πρὸς τοὺς Κομάνους μετανάστης ἐγένετο. ὅφ' ὧν καὶ ἰσχύον τινα λαβῶν, τὸν Κεραμάρην ἠμάχουσεν ἤγουν

τὸ τοῦ Κεραμάρη ζευγάριον κάκεισε ἀπαγαγών, ὁ δὲ Κεραμάρης ἐπὶ τοῦτο μὴ ἔχων τι καὶ δράσαι, τῆ Φάρισσαίῳ καταπίσας, ἐκείσε ἀπίστειλεν, ὅπως καὶ δι' ἐντεῦξεν τὸ πλεόν καὶ διὰ δεξιᾶς μεταχειρίσεως ἐνισχύσειεν ἄρασθαι ταῦτα, ὃ δὴ καὶ πεποίηκε. καταλαβόντος γὰρ τοῦ Φαρισσαίου ἐκείσε, ἄλλως πως οὐκ ἠδυνήθη καθιλαρῶσαι αὐτοῖς, εἰ μὴ μετ' οἴνω. (φίλοιον γὰρ ἐστὶ τοῦτ' ὡς ἄλλο), συμπρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ Κουτοῦλη καπηλευσάντων αὐτῶν τὸν Φαρισσαίον καὶ πόντων ὑπερπύρων δύο οἴνων δραξάμενος οὖν τῆς ἀφορμῆς ταύτης ὁ Κεραμάρη, ὡς δικαιούσης αὐτὸν, ἀπὸ τότε καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐνέμετο καὶ ἐδέσποξε τοῦ χωραφίου. διὰ τοῦτο καὶ καταλαβόντες τῆ ἡμετέρα χώρα ἀπὸ τε τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ὁ τιμιώτατος μοναχὸς κύρις Μάρκος, ἀπὸ δὲ τοῦ Κεραμάρη ὁ αὐτὸς καὶ Μιχαὴλ ὁ θελόγος, καὶ ἤτησαντο ἡμᾶς κρίναι τοὺς ἀμφοτέρους περὶ τοῦ προδηλωθέντος χωραφίου. καὶ παρόντων ἡμῶν ἐν ᾧ τόπῳ εἰδόμεν κρίνειν, τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης αὐτῶν, καθὼς ἔφημεν, διηγοῦντο· ὁ δὲ γε Κεραμάρη ἔγγραφον φάρσον δηθεν παρὰ τοῦ Κρητικοῦ γεγονὸς ὑπεδείκνυεν, ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπεμπολῆσαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ὅπερ ὡς καταγνόντες ἀπερρίψαμεν, καὶ οὐδ' ἀναγνώσεως τοῦτο ἠξιώσαμεν· τί γὰρ καὶ ἐδικαιοῦτο ὁ Κρητικὸς, ὅπερ προαπεμπολῆσε, καὶ πάλιν πωλεῖν; καὶ ὡς γνωρίσαντες οὕτως ἔχειν τὴν ἀλήθειαν διεκρίναμεν, ἵνα τὸ μὲν χωράφιον κατέχεται παρὰ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὡς παροίκου ὄντος αὐτῆς τοῦ Κουτοῦλη καὶ δεσπότιδος, τὸν δὲ Κεραμάρη ἐκείθεν τοῦ χωραφίου ἀπεπέμφαμεν ὡς παρὰ τὸ δίκαιον πειρωμένου, ἐπεὶ καὶ ὁ πατὴρ τούτου βιαίως καὶ δυναστικῶς κατεκράτει αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ οὕτως· οὐδὲ γὰρ βῆθη τοῖς ἀδικοῦσι χρόνος μακρὸς. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ παροῦσα ἡμῶν αἰρετὴ κρίσις ἐκτεθεῖσα καὶ γραφείσα ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμίας μονῇ τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ γοεμβρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

† Ὁ πρωτοπαπᾶς χώρας Κουκοῦλης Γουδέλης ὁ κατακαλὼν τὰ παρόντα γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ἡ παροῦσα κρίσις ἐμφανισθεῖσα καὶ ἀναγνωσθεῖσά μοι, μάρτυρηθεῖσα δὲ καὶ παρὰ τῶν κρινάντων αὐτὴν τοπικῶν χώρας Κουκοῦλης ἀξιολίστων ἀνδρῶν ὡς ἀληθῆ οὖσαν ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ.

† Ὁ νομικὸς χώρας Λεόκης, Γεώργιος ὁ Μοσχηνός †.

XCII. Sine anno, mense novembri, ind. XIV.

Georgius Scutariotes monasterio adiudicat campum.

† Ἐτερον κριτικὸν γράμμα χάριν τοῦ χωραφίου, οὐπερ ἐξωνήσατο ὁ Κουτούλης ἀπὸ τοῦ Κρητικοῦ καὶ καταδυναστεύεν αὐτὸ ὁ Κεραμάρης †

† Ὁ μοναχὸς Κρητικὸς ἐφθασε πρὸ χρόνων διαπράσαι πρὸς τινα πάροικον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, Κουτούλην λεγόμενον, χωράφιον αὐτοῦ γονικόθεν διαφέρον τούτῳ μοδίῳ ἐξ; δε δὴ Κουτούλης καὶ ἐξωνησάμενος τοῦτο κατέχεν αὐτὸ χρόνους ἐξ ἐπιτημάτων ὑπερπύρου ἑνός, μηδέποτε ἐπὶ τοῦτο ἀδικούμενος. εἶθ' οὕτως γείτων ὧν ὁ Κεραμάρης ἐκεῖνος ὁ νομικὸς, πρὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος τοῦ Γαβαλά ἐκεῖνου, τοῦ καὶ μεγάλου βρουγγαρίου χρηματίσαντος, φθονήσας τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ ὡς ἐπικαρπήσαντι τοχὸν τῷ τότε, τί ἐποίησατο; μετῆλθεν ἐπιτηδαίως τὸν Κρητικόν, συνέτυχε τούτῳ θελητικηκῶς καὶ ἐντεῦθεν μετέστρεφεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀναλογησαί καὶ ζητεῖν τὸ χωράφιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κουτούλη, ὃ ἐφάπαξ διέπρασε πρὸς αὐτόν, ἐπὶ τρόπῳ δὲ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀποσκάσαντος πωλῆσαι τοῦτο ὁ Κρητικὸς πρὸς τὸν Κεραμάρην· τὸ δὲ μηχανέομα ἦν τοῦ Κεραμάρη. ἐδίδου πρὸς τὸν Κουτούλην τὸ ὑπέρυρον, ὃ δὲ λαβεῖν οὐκ ἤθελε, ποθῶν ἔχειν, ὅπερ ἄπαξ ἐξωνήσατο. ἀλλὰ τί ἔτι; καὶ κάλιν ὁ Κεραμάρης τὰ τῆς δυναστείας οὐκ ἔληξεν, ἰσχύων τῷ τότε τὰ μέγιστα ὡς ἀπὸ τοῦ αὐθέντου αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σκόρου τοῦ χωραφίου τοῦ Κουτούλη ἀδικία δραξάμενος τοῦτο κατέσπειρε. τοῖνον καὶ ὁ Κουτούλης μὴ ἔχων ἀντιμαχῆσασθαι ἤγουν ἀντιδικῆσαι τῷ Κεραμάρη, φυγὰς ὁ Κουτούλης εἰς Κομάνους ᾤχετο, ἀφ' ὧν καὶ βοήθειαν λαβὼν ἀμάχιν ἐποίησεν, ἀπῆρε ζευγάριον τοῦ Φιλητοῦ, δι' οὗ καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ Κεραμάρης τὸν Φαρισσαῖον πρὸς τοὺς Κομάνους ἀπέστειλεν ἐπὶ τῷ τούτους ἐπιτηδαίως ὧν ἐκμειλίξασθαι καὶ τὸ ζευγάριον ἐκείθεν ἐξάραι, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν· ἀπῆλθεν ἐκεῖσε ὁ Φαρισσαῖος, τοῖς Κομάνοις συνέτυχε, καὶ τούτοις κατέπεισε, τοῖς μὲν δι' οἴνου, ὃ φίλον τοῖς Κομάνοις ἐστὶ, τὸν δὲ Κουτούλην δι' ὑπερπύρων